

РЕШЕНИЕ

№ 3918

гр. София, 05.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 140 СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: И Г

при участието на секретаря С Р
като разгледа докладваното от И Г Гражданско дело № 20231110109997 по описа за 2023 година

Производството е по реда на Част втора, Дял първи от ГПК.

Предявен е от „ЗАД А“ АД, ЕИК ххх, със седалище и адрес на управление гр. ххх, чрез пълномощника юрисконсулт Н К, срещу В. В. А, ЕГН *****, с адрес гр. ххх, положителен установителен иск с правно основание чл.422 във вр. с чл.415, ал.1 от ГПК във вр. с чл.500, ал.1, т.3 от КЗ за установяване дължимостта на вземането, за което е издадена заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК по ч.гр.д. №54538/2022г. по описа на СРС, 140 състав, както следва: 1717,48 лева – регресно вземане за изплатено застрахователно обезщетение за застрахователно събитие – ПТП, реализирано на 05.12.2017г. между лек автомобил „Мерцедес 320“ с рег. №хххх и лек автомобил „Опел Корса“ с рег. №хххх, по вина на водача на лек автомобил „Мерцедес 320“ с рег. №хххх В. В. М., която напуснала местопроизшествието, ведно със законна лихва за периода от 07.10.2022г. до изплащане на вземането. Претендират се и направените по делото разноски.

Ответницата В. В. М., чрез адв. Р. Н., е депозирала писмен отговор на исковата молба по реда и в срока на чл.131, ал.1 от ГПК, с който оспорва изцяло предявения иск. Липсвали факти, които да сочат виновно поведение на ответницата, като в представения протокол за ПТП под участник №1 били записани две лица и не се установявало кое лице е управлявало автомобила „Мерцедес 320“ с рег. №хххх. Не бил представен съставеният АУАН, нито издаденото НП, от които можело да се установи лицето, управлявало автомобила и допуснало възникването на процесното ПТП, респ. взетото отношение към него. Не били посочен часът на установяване на ПТП и часът,

в който е подаден сигнала към полицията. Не ставало ясно дали местопроизшествието е посетено от орган на полицията, поради това, че протоколът за ПТП бил съставен три дни след събитието. Поради изложеното моли предявеният иск да бъде отхвърлен.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, като взе предвид доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235 от ГПК, приема за установено следното:

Предявен е положителен установителен иск с правно основание чл.415, вр. чл.422 ГПК, вр. чл.500, ал.1 КЗ, за установяване дължимостта на сумата от 1707,48 лв., представляваща незаплатено регресно вземане по изплатено застрахователно обезщетение по сключена имуществена застраховка “Каско”, ведно ликвидационни разноски в размер на 10лв., ведно с законната лихва от подаване заявлението по чл.410 ГПК до окончателното изплащане на задължението, ведно с разноските.

Като безспорни и ненуждаещи се от доказване между страните, са отделени обстоятелствата, че към момента на настъпване на застрахователното събитие е било налице валидно застрахователно правоотношение по сключена застраховка “Гражданска отговорност на автомобилистите” при ищцовото дружество, за лек автомобил “Мерцедес 320 ЦДИ” с рег.№ xxx, както и че към датата на настъпване на ПТП е било налице валидно застрахователно правоотношение по сключена с ищеца застраховка “Каско” за лек автомобил “Опел”, модел “Корса” с с рег.№ xxx.

От представените и приети по делото писмени и гласни доказателства, в т.ч. от представеното и прието по делото експертно заключение по назначената съдебно-техническа експертиза и по допълнителната такава се установява от **фактическа и правна страна** следното:

В исковата молба се твърди, че на 05.12.2017г., около 21:50ч., в с. Т, общ. Б, на ул. xxx, водачът на л.а. “Мерцедес 320 ЦДИ” с рег.№ xxx, при предприемане на маневра на заден ход, удря паркираното зад него МПС - “Опел”, модел “Корса” с с рег.№ xxx, след което напуска мястото на ПТП. За ПТП бил съставен Протокол № 1678753, от органите на МВР, като същият бил съставен след посещение на служител на РУ - Б - на дата 08.12.2017г., за което и в самия протокол е извършено надлежно отбелязване. Действително, в посочения протокол за ПТП, изготвен от органите на МВР, след посещение на мястото на настъпване на ПТП, в полето “Участник 1”, са вписани две отделни лица, но изрично е отбелязано кой от тях е собственик на МПС, както и кое лице е управлявало автомобила. В изготвения протокол за ПТП, е надлежно отбелязана датата и часът на настъпване на ПТП, както и датата на изготвянето му.

Настоящият съдебен състав, като съобрази съставения от служители на МВР, протокол за ПТП, както и че същият е изготвен след посещение на мястото на настъпването му, макар и в присъствието на участниците, намира че изготвеният протокол за ПТП, не се ползва с материална доказателствена

сила, досежно механизма на настъпване на ПТП, в т.ч. и по отношение на обстоятелството по чия вина е настъпило процесното ПТП. Това е така, тъй като отразените в съдържанието на съставения протокол, факти и обстоятелства не са пряко възприети от служителя на МВР, който го е изготвил. В съдържанието на протокола не е изрично отбелязано дали и кои от констатациите на служителя на МВР, възпроизвеждат изявления на някои от участниците в ПТП, подписали процесния протокол, с оглед преценката на доказателствената сила на съставения протокол в тази насока /наличие на неизгодни факти и обстоятелства, който съдът да приеме за осъществени поради наличието на конкретни изявления на някой от участниците в ПТП в тази насока/. На следващо място, изготвеното заключение по допуснатата съдебно-автотехническа експертиза, е основано изцяло на приетите по делото писмени доказателства, а именно на посоченото в коментирания по-горе, протокол за ПТП, изготвен от служители на МВР. По делото не се ангажираха други доказателства, поради което следва да бъдат приложени последиците на доказателствената тежест и предявената искова претенция да бъде отхвърлена в цялост.

По разноските.

Съобразно изхода от настоящия правен спор, на основание чл.78, ал.3 ГПК, в полза на ответната страна следва да бъдат присъдени сторените разноски по исковото производство, в размер на 500 лв., за адвокатско възнаграждение.

По изложените мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ, като неоснователен, предявения от ЗАД „А” АД, ЕИК xxx, със седалище и адрес на управление гр. xxx, представлявано от законните си представители, положителен установителен иск с правно основание чл.500, ал.1 КЗ, вр. чл.415 вр. чл.422 ГПК, за признаване на установено между страните, че **В. В. А с ЕГН *******, дължи на ЗАД „А” АД, ЕИК xxx, със седалище и адрес на управление гр. xxx, представлявано от законните си представители, сумата от 1707,48 лв., представляваща регресно вземане по изплатено застрахователно обезщетение по сключена имуществена застраховка /“Каско”/, както и ликвидационни разноски в размер на 10 лв., или сума в общ размер на **1717,48 лв.**, ведно със законната лихва от подаване заявлението по чл.410 ГПК до окончателното изплащане на задължението.

ОБЕЗСИЛВА издадената по реда на чл.410 ГПК, Заповед за изпълнение на парично задължение № 29730/18.10.2022г., по ч.гр.д. № 54538/2022г., по описа на СРС, 140 състав.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.3 от ГПК, ЗАД „А” АД, ЕИК xxx, със

седалище и адрес на управление гр. ххх, представлявано от законните си представители, да заплати на **В. В. А с ЕГН *******, сумата в размер на 500 лв., разноси за адвокатско възнаграждение по исковото производство.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____